Anayasa Mahkemesi Birinci Bölüm — Başvuru No: 2020/35203 (14.01.2026)

Karar metni, Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankasında yayımlanan hâliyle aktarılmıştır.

Karar Tipi: BireyselBasvuru

Başvuru No: 2020/35203

Başvuru Adı: FERİDE SOYARSLAN

Karar Tarihi: 2026-01-14

Karar Veren Birim: Birinci Bölüm

Sonuç: Esas (İhlal)

Resmî Gazete: 2026-03-16

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

FERİDE SOYARSLAN BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2020/35203)

Karar Tarihi: 14/1/2026

R.G. Tarih ve Sayı: 16/3/2026 - 33198

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan

:

Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler

:

Recai AKYEL

Yusuf Şevki HAKYEMEZ

İrfan FİDAN

Yılmaz AKÇİL

Raportör

:

Ahmet Faruk TANYILDIZI

Başvurucu

:

Feride SOYARSLAN

Vekili

:

Av. Fatma Sacide BİR

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, elkoyma tedbirinin kaldırılması talebinin reddedilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 9/11/2020 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucunun murisi H.H.S. hakkında başkanlığını yaptığı kooperatife ait taşınmazları satarak elde ettiği bedeli 2007-2008 yılları arasında zimmetine geçirdiği iddiasıyla zimmet suçundan Şile Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) tarafından soruşturma başlatılmıştır. Başsavcılıkça yapılan soruşturma kapsamında 24/5/2011 tarihinde H.H.S. adına kayıtlı iken başvurucuya satılan Hacıkasım Mahallesi 172 ada 28 parsel 5 numaralı bağımsız bölümün de aralarında olduğu bir kısım taşınmaza ihtiyati tedbir şerhi konulmasına karar verilmiştir. Başsavcılık tarafından 6/2/2012 tarihinde iddianame düzenlenerek H.H.S.nin zimmet suçundan cezalandırılması istemiyle İstanbul Anadolu 5. Ağır Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) kamu davası açılmıştır.

6. Mahkemece 4/3/2013 tarihinde H.H.S.nin hapis cezasına mahkûmiyetine karar verilmiş, başvurucunun taşınmazının da aralarında olduğu taşınmazlara konulan ihtiyati tedbir hakkında herhangi bir karar verilmemiştir.

7. Yargıtay tarafından yapılan temyiz incelemesinde H.H.S.nin hükümden sonra 17/2/2017 tarihinde vefat ettiği tespit edilerek 21/11/2019 tarihinde mahkeme kararının bozulmasına karar verilmiştir. Mahkemece bozma ilamına uyularak H.H.S. hakkında açılan kamu davasının düşürülmesine 18/12/2019 tarihinde karar verilmiş, taşınmazlara konulan ihtiyati tedbir hakkında bir karar verilmemiştir. Anılan karar temyiz edilmeden 15/1/2020 tarihinde kesinleşmiştir.

8. Başvurucu vekili 11/8/2020 tarihinde Mahkemeye başvurarak başvurucuya ait taşınmazdaki ihtiyati tedbir şerhinin kaldırılmasına karar verilmesini talep etmiş, Mahkemece ek karar ile 26/8/2020 tarihinde talep reddedilmiştir. Mahkeme; ek kararında, yapılan yargılama sonucunda H.H.S.nin zimmet suçundan mahkûm edildiğini, vefatı nedeniyle düşme kararı verilmesinin suçu ortadan kaldırmayacağını, taşınmazlara konu tedbirin suç ile bağlantılı olduğunu, bu durumda tedbirin kaldırılmasının hukuk mahkemelerinden talep edilmesi gerektiğini belirtmiştir.

9. Başvurucu vekilinin anılan karara itirazı üzerine İstanbul Anadolu 6. Ağır Ceza Mahkemesi, ek karardaki gerekçenin yerinde görüldüğünü belirterek 14/9/2020 tarihinde itirazın reddine karar vermiştir.

10. Başvurucu, nihai kararı 9/10/2020 tarihinde tebliğ aldıktan sonra 9/11/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

Kaynak: Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası — R.G. 16.03.2026/33198; savun.av.tr tarafından metin olarak derlenmiştir.

11. 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun "Taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma" başlıklı 128. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“Soruşturma veya kovuşturma konusu suçun işlendiğine ve bu suçlardan elde edildiğine dair somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebebi bulunan hallerde, şüpheli veya sanığa ait;

a) Taşınmazlara,

...

Elkonulabilir. Somut olarak belirlenen bu taşınmaz, hak, alacak ve diğer malvarlığı değerlerinin şüpheli veya sanıktan başka bir kişinin zilyetliğinde bulunması halinde dahi, elkoyma işlemi yapılabilir. (Ek cümle: 21/2/2014 – 6526/10 md.) Bu madde kapsamında elkoyma kararı alınabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Hazine Müsteşarlığı ve Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan, suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınır. Bu rapor en geç üç ay içinde hazırlanır. Özel sebepler zorunlu kıldığında bu süre talep üzerine iki ay daha uzatılabilir.

(2) Birinci fıkra hükmü;

a) Türk Ceza Kanununda tanımlanan;

...

14.Zimmet(madde 247),

...

Hakkında uygulanır.

(3) Taşınmaza elkonulması kararı, tapu kütüğüne şerh verilmek suretiyle icra edilir.

...

Söz konusu karar, ilgili gerçek veya tüzel kişiye ayrıca tebliğ edilir.

...”

V. İNCELEME VE GEREKÇE

12. Anayasa Mahkemesinin 14/1/2026 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

13. Başvurucu, ek kararda tedbir konusu taşınmazın suç ile bağlantılı olduğunun belirtildiğini ancak kendisine ait taşınmazın suç ile herhangi bir bağlantısının bulunmadığını ifade etmiştir. Başvurucu; temyiz aşamasında murisinin vefat etmesi sonucu düşme kararı verildiğini, dolayısıyla murisi hakkında verilen mahkûmiyet kararının kesinleşmediğini, Başsavcılığın tedbirin kaldırılması yönünde mütalaası olmasına rağmen bu durumun dikkate alınmadığını, ek kararda hukuk mahkemelerinden tedbirin kaldırılmasının talep edilmesi gerektiğinin bildirildiğini oysa tedbirin konulmasına karar veren makamın tedbirin kaldırılmasına karar vermesi gerektiğini iddia etmiştir. Tedbirin devam etmesinde hukuki bir menfaat bulunmadığını, müştekinin yargılama devam ederken şikâyetten vazgeçtiğini, eşi olan sanığın da vefat etmesi nedeniyle kamu davasının düşürüldüğünü, taşınmazının üzerinde tedbir şerhi bulunması nedeniyle taşınmazı satamadığını belirterek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

Kaynak: Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası — R.G. 16.03.2026/33198; savun.av.tr tarafından metin olarak derlenmiştir.

14. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı

15. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20). Somut olayda elkoyma tedbirinin uygulandığı, başvurucuya ait olan taşınmazın mülk teşkil ettiği hususunda kuşku yoktur.

b. Müdahalenin Varlığı ve Türü

16. Malikin mülkünü kullanma, mülkün semerelerinden yararlanma ve mülkü üzerinde tasarruf etme yetkilerinden herhangi birinin sınırlanması mülkiyet hakkına müdahale teşkil eder (Recep Tarhan ve Afife Tarhan [1. B.], B. No: 2014/1546, 2/2/2017, § 53). Anayasa Mahkemesi daha önce bir suç isnadına bağlı olarak uygulanan elkoyma tedbirinin mülkten geçici süreyle de olsa yoksun bırakma sonucuna yol açmasından dolayı mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiğini kabul etmiştir (Hanife Ensaroğlu [1. B.], B. No: 2014/14195, 20/9/2017, § 52).

17. Başvuruya konu olayda başvurucuya ait mal varlığı değerleri hakkında ceza soruşturması kapsamında elkoyma tedbiri uygulanması mülkiyet hakkına müdahale teşkil etmektedir. Suçla mücadele amacı kapsamında muhtemel bir müsadereyi güvence altına almak için uygulanan tedbirin mülkiyetin kamu yararına kullanımının düzenlenmesine ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelenmesi gerekmektedir (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. Hanife Ensaroğlu, § 52; Onur Tur Uluslararası Nakliyat Ltd. Şti. [2. B.] B. No: 2015/947, 15/11/2018, § 52; Yeter Deri Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş. [2. B.] B. No: 2015/8867, 21/2/2019, § 55).

c. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

i. Kanunilik

18. Somut olayda başvurucunun taşınmazına ilişkin olarak 5271 sayılı Kanun'un 128. maddesine dayanılarak elkoyma tedbiri uygulandığından mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanuna dayandığı kuşkusuzdur.

ii. Meşru Amaç

19. Elkoyma tedbirinin uygulanmasının suçla mücadele çerçevesinde yeni suçların işlenmesinin önlenmesi, caydırıcılığın sağlanması ve muhtemel bir müsaderenin güvence altına alınması gibi kamu yararına dayalı meşru bir amacı olduğu açıktır.

iii. Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

20. Kamu makamlarınca başvurucunun mülkiyet hakkına yapılan müdahaleyle gerçekleştirilmek istenen amaç ve bu amacın gerçekleştirilmesi için kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi olup olmadığı değerlendirilmelidir.

21. Ölçülülük ilkesi elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. Elverişlilik öngörülen müdahalenin ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, gereklilik ulaşılmak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, orantılılık ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul

Kaynak: Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası — R.G. 16.03.2026/33198; savun.av.tr tarafından metin olarak derlenmiştir.

bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2011/111, K.2012/56, 11/4/2012; E.2014/176, K.2015/53, 27/5/2015; E.2016/13, K.2016/127, 22/6/2016, § 18; Mehmet Akdoğan ve diğerleri, [1. B.] B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 38).

22. Buna göre mülkiyet hakkını sınırlandıran bir tedbirin uygulanmasının Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine göre ölçülü olabilmesi için bu tedbirin öngörülen kamu yararı amacını gerçekleştirmeye elverişli olması ve bu tedbirin uygulanması dışında aynı amacı gerçekleştirmeye yarar daha elverişli başka bir aracın da bulunmaması gerekmektedir. Suçla mücadele alanında hangi tedbirlerin gerekli olup olmadığının değerlendirilmesi öncelikle ilgili kamu makamlarının yetkisindedir. Bu alanda ne gibi tedbirlerin alınması gerektiği hakkında sorumlu ve yetkili merciler daha isabetli karar verebilecek konumdadır. Bu nedenle hangi tedbirin uygulanacağının belirlenmesi hususunda idarelerin belli ölçüde takdir yetkisi vardır. Ne var ki seçilen aracın gerekliliğine ilişkin olarak idarelerin sahip olduğu takdir yetkisi sınırsız değildir. Tercih edilen aracın müdahaleyi ulaşılmak istenen amaca nazaran bariz bir biçimde ağırlaştırması durumunda Anayasa Mahkemesince müdahalenin gerekli olmadığı sonucuna ulaşılması mümkündür. Ancak Anayasa Mahkemesinin bu kapsamda yapacağı denetim, seçilen aracın isabet derecesine yönelik olmayıp hak ve özgürlükler üzerinde oluşturduğu müdahalenin ağırlığına dönüktür (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. Hamdi Akın İpek [2. B.], B. No: 2015/17763, 24/5/2018, § 108; Hanife Ensaroğlu, § 67).

23. Orantılılık ilkesi gereği kişilerin mülkiyet hakkının sınırlandırılması hâlinde elde edilmek istenen kamu yararı ile bireyin hakları arasında adil bir dengenin kurulması gerekmektedir. Bu adil denge, başvurucunun şahsi olarak aşırı bir yüke katlandığının tespit edilmesi durumunda bozulmuş olacaktır. Anayasa Mahkemesi müdahalenin orantılılığını değerlendirirken bir taraftan ulaşılmak istenen meşru amacın önemini, diğer taraftan da müdahalenin niteliğini, başvurucunun ve kamu otoritelerinin davranışlarını gözönünde bulundurarak başvurucuya yüklenen külfeti dikkate alacaktır (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. Arif Güven [2. B.], B. No: 2014/13966, 15/2/2017, §§ 58, 60).

24. Ayrıca mülkiyet hakkına müdahaleye yol açan tedbirler keyfî veya öngörülemez biçimde uygulanmamalıdır. Aksi takdirde mülkiyet hakkının etkin bir biçimde korunması mümkün olmaz. Bu sebeple kamu makamlarınca başvurucunun eylemi ile tedbire yol açan kanuna aykırılık arasında bağlantı olduğunu gösterir makul bir değerlendirme yapılmalıdır. Bu bağlamda elkoyma veya müsadere gibi tedbirler yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalelerin bireyin menfaatleri ile kamunun yararı arasında olması gereken adil dengeyi bozmaması için suça veya kabahate konu eşyanın malikinin davranışı ile kanunun ihlali arasında uygun bir illiyet bağı olması ve iyi niyetli eşya malikine eşyasını -tehlikeli olmaması kaydıyla- geri kazanabilme olanağının tanınması veya iyi niyetli malikin bu nedenle oluşan zararının tazmin edilmesi gerekmektedir (Hanife Ensaroğlu, § 66; Hamdi Akın İpek, § 115).

25. Bunun yanında söz konusu tedbir gerek kapsamı gerekse de süresi itibarıyla orantılı olarak uygulanmalıdır. Kamu yararı amacı doğrultusunda mülkle ilgili olarak bu ve benzeri tedbirlerin uygulanmasının zarara yol açması ise kaçınılmazdır. Ancak bu zararın kaçınılmaz olandan ağır veya aşırı sonuçlara yol açmaması ya da oluşması durumunda böyle bir zararın kamu makamlarınca makul bir sürede, uygun yöntem ve vasıtalarla giderimi sağlanmalıdır. Buna göre kamu makamlarının kanuna dayanarak ve ilgili kamu yararı amacı doğrultusunda mülkiyet hakkına müdahale teşkil eden tedbirler uygulaması ve bu tedbirlerin belirli bir süre devam etmesi ancak bireyin mülkiyet hakkının korunmasının gerekliliklerine uyulduğu takdirde ölçülü görülebilir (Hanife Ensaroğlu, § 67).

26. Suçla mücadele bağlamında ihtiyaç duyulan tedbirlerin alınması ve bu tedbirler kapsamında somut olayda olduğu gibi araçlar üzerinde belirli bir süreyle hukuki tasarruflarda bulunulmasının sınırlandırılması bakımından kamu makamlarının geniş bir

takdir yetkisi mevcut ise de bu tedbirlerin uygulanmasının mülk sahibine kaçınılmaz olandan aşırı bir külfet de yüklememesi gerekir. Bu doğrultuda mülkiyet hakkına yönelik uygulanan tedbir süreçlerinde kamu makamlarından makul derecede ivedilik ve özen koşullarına uygun hareket etmeleri beklenir. Diğer bir deyişle tedbiri uygulayan kamu makamları söz konusu tedbirin başvurucunun mülkiyet hakkına etkilerini de gözetmeli ve ölçüsüz bir müdahaleye açmamalıdır (Onur Tur Uluslararası Nakliyat Ltd. Şti., § 66).

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

27. Elkoyma tedbiri ile yapılan müdahalenin suçtan gelir veya mal varlığı elde edilmemesi yönündeki amacı gerçekleştirmek için elverişli ve gerekli bir araç olduğunda tereddüt bulunmamaktadır.

28. Müdahalenin ölçülülüğünün değerlendirilmesi bakımından müdahalenin orantılılığı da değerlendirilmelidir. Öngörülen tedbirin maliki olağan dışı ve aşırı bir külfet altına sokması durumunda müdahalenin orantılı, dolayısıyla ölçülü olduğundan söz edilemez. Bu durumda uygulanan tedbir nedeniyle başvurucuya aşırı ve orantısız yük yüklenip yüklenmediği tespit edilmelidir.

29. Somut olayda başvurucunun murisi H.H.S. hakkında yapılan ceza soruşturması kapsamında H.H.S.nin başvuruya konu taşınmazı soruşturma devam ederken başvurucuya devrettiği belirtilerek taşınmaz hakkında elkoyma tedbirine ve ceza kovuşturması sırasında H.H.S.nin ölümü üzerine Mahkemece H.H.S. hakkında açılan davanın düşmesine karar verilmiş, karar kesinleşmiştir. Başvurucu, taşınmaz üzerinde bulunan tedbirin devamında hukuki bir yarar kalmadığını belirterek tedbirin kaldırılmasını talep etmiş; Mahkeme ek karar ile sanığın vefatı nedeniyle düşme kararı verilmesinin suçu ortadan kaldırmayacağını, taşınmazlara konu tedbirin suç ile bağlantılı olduğunu, bu durumda tedbirin kaldırılmasının hukuk mahkemelerinden talep edilmesi gerektiğini belirtmiş ve başvurucunun talebini reddetmiştir.

30. Başvurucunun murisi hakkında yürütülen soruşturma kapsamında başvurucunun taşınmazı üzerine konulan tedbirin soruşturma süresince devam ettiği, kovuşturma aşamasında da, tedbir kararının hükmün kesinleşmesinden sonra da kaldırılmadığı, yaklaşık 13 yıldır devam ettiği görülmüştür.

31. Başvurucu, kendisine ait taşınmazın suç ile bağlantısı olmadığını, her ne kadar Mahkemece vefat nedeniyle düşme kararı verilmesinin suçu ortadan kaldırmadığı belirtilmişse de murisi hakkında verilen mahkûmiyet kararının kesinleşmediğini, tedbirin devam etmesinde hukuki bir menfaat bulunmadığını ifade etmiş; taşınmazı üzerinde bulunan "Satılamaz, devredilemez." şerhi nedeniyle tasarrufta bulunamadığından yakınmıştır.

32. Mahkeme, ek kararında başvurucunun murisi hakkında düşme kararı verilmesinin suçu ortadan kaldırmadığını belirterek tedbirin devamı yönünde hüküm tesis etmiştir. Başvurucu ise eşi hakkında yapılan yargılama sonuçlanmadan eşinin vefat ettiğini belirtmiş, bu durumda mahkûmiyet kararının da kesinleşmediğini ileri sürmüştür. Bu durumda Mahkemece tedbirin devamı yönünde verilen ek kararın gerekçesinin başvurucunun itirazlarına yönelik bir açıklama içerdiğinden söz edilemeyecektir.

33. Öte yandan Mahkeme, ek kararında ayrıca tedbirin kaldırılmasının hukuk mahkemelerinden istenebileceğini de belirtmiştir. Başvurucunun taşınmazına uygulanan tedbirin murisi hakkında zimmet suçundan yapılan soruşturma kapsamında suç ile ilişkili olarak uygulandığı dikkate alındığında tedbirin kaldırılması talebinin hukuk mahkemelerine yöneltilebileceğinin belirtildiği ek kararın gerekçesinin konuyla ilgili ve yeterli olmadığı anlaşılmıştır.

34. Bu bilgiler ışığında uzun süredir uygulanan tedbir kararının hükmün kesinleşmesinden sonra devam etmesine ilişkin ek kararda başvurucunun iddia ve itirazlarına dair yeterli ve ilgili bir gerekçe bulunmadığı, başvurucunun mülkiyet hakkının korunması için gerekli usuli güvencelerin somut olayda sağlanmadığı anlaşılmıştır. Taşınmaz üzerinde bulunan tedbirin devamı şeklinde mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kamu yararı amacıyla karşılaştırıldığında başvurucuya şahsi olarak aşırı ve olağan dışı külfet yüklediği, başvurucunun mülkiyet hakkının korunması ile kamu yararı arasında olması gereken adil dengeyi bozduğu, sonuç olarak ölçülü olmadığı kanaatine varılmıştır.

35. Açıklanan gerekçelerle Anayasa’nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

36. Başvurucu, ihlalin tespiti ve ihtiyati tedbir şerhinin kaldırılması talebinde bulunmuş; tazminat talep etmemiştir.

37. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. Mehmet Doğan [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; Aligül Alkaya ve diğerleri (2) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; Kadri Enis Berberoğlu (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

38. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın neticesiyle ilgili bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa’nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İstanbul Anadolu 5. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2019/608, K.2019/593) GÖNDERİLMESİNE,

D. 446,90 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.446,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

Kaynak: Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası — R.G. 16.03.2026/33198; savun.av.tr tarafından metin olarak derlenmiştir.

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 14/1/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.